

borgere i et ganske andet Forhold til Statskassen end alle Andre, tror jeg ikke vilde være heldigt, og man har ialtsald ikke noget Sidestykke dertil paa Finantsloven. Det ærede Medlem gif dernæst over til omtale Bevillingen til Havneanlægget ved Frederikshavn, og det forekommer mig, at hans Udtalelser med eller mod hans Billie fik noget Udseendet af at skulle svække Betydningen af den Kommissions Arbejder, der foreligge, og som have dannet Grundlaget for mit Forslag. Han bemærkede, at Kommissionen i sin Begyndelse udtaler, at den har konfereret med, har afspurgt søkyndige og paalidelige Mænd og taget Hensyn til deres Udtalelser, og han spurgte da, om man havde ført en Protokol og ført selve de Afspurgtes Ord til Protokollen o. s. v. Derom agter jeg ikke at udtale mig videre. Jeg antager ikke, at det har været det ærede Medlems Mening at ville drage Kommissionens Paalidelighed i Tvivl, og jeg kan heller ikke tro, at det ærede Medlem er af den Formening, at Kommissionens Medlemmer ikke paa fuldstændig rigtig Maade skulde kunne have opfattet Betydningen af de fete Udtalelser eller skulde have manglet Billie til at gjentage dem paa fuldstændig Maade. Men hoorledes det end forholder sig, er det ikke den Maade, hvorpaa Kommissionen i det Enkelte er kommen til sine Resultater, der her er det Afgjørende; nei, det Afgjørende er Indholdet af selve Kommissionens Betænkning. Dersom man erkjender dette Indhold for at være rigtigt og godt, tror jeg ikke, at der kan være stor Interesse i Almindelighed ved at sørfølge de Veie, ad hvilke Kommissionen er kommen til sit Resultat. Det ærede Medlem mente ogsaa — hans Ord maatte idetmindste forstaaes saaledes — at Kommissionen afgav mindre Betryggelse for en uheldet Bedømmelse, idet idetmindste eet af Kommissionens Medlemmer paa Forhaand havde udtalt sig for en bestemt Ordning af Forholdene ved Frederikshavn. Hvorvidt eet eller flere af Kommissionens Medlemmer paa Forhaand har udtalt sig for Løsningen af Opgaven i en eller anden Retning, skal jeg ikke kunne sige; jeg veed det ikke og skal derfor heller ikke benegte det; men at man har taget Regjeringens Ingenieur ved Frederikshavns Havn til Medlem af en Kommission, hvis Opgave det var at gjøre Forslag om Havneanlæg ogsaa ved Frederikshavn, anser jeg som noget saa Selvsølgeligt, at det kun kan undre mig, at det ærede Medlem finder noget Exceptionelt deri. Jeg vilde anse det for overordentlig besynderligt, om man vilde styde fra sig den kyndige og erfarne Veiledning, man kan have hos en Mand, der mere end de fleste Andre maa være nøie bekendt med Forholdene. Sæller ikke kan jeg indse, at det paa nogen Maade kan afficere Kommissionens Betænkning, der maa bedømmes

efter selve det Arbejde, der foreligger, og efter Andet. Det ærede Medlem har udtalt sig angaaende forskjellige tekniske Spørgsmaal; derpaa kan jeg ikke indlade mig; jeg har ikke Sagkundskab nok dertil og tror heller ikke, at det her er Stedet, hvor tekniske og nautiske Spørgsmaal skulle afgjøres. Det kan bedst ske i Finantsudvalget, og der vil der ogsaa, hvis det behøves, være Leilighed til at drage teknisk kyndige Mænd til sig, der kunne give Oplysninger i den Henseende; men her at diskutere tekniske og nautiske Spørgsmaal tror jeg ikke, at det er til nogen Nytte at indlade sig paa. Det ærede Medlem anførte forskjellige Udtalelser, der ere komne fra mig sidste Sommer og blandt Andet bemærkede det ærede Medlem, at jeg ved Spørgsmaalet om Vetime-ligheden af et Havneanlæg ved Hirtshals, paa Vestkysten, havde udtalt, at jeg ansaa ikke Tidspunktet kommet endnu, da denne Sag egnede sig til at drages frem, og mine Grunde dertil vare, at der i indværende Aar var gjort Forsøg med Anlæg af en Anlægsbro eller egentlig en Mole paa Vestkysten efter en Bevilling paa Finantsloven, hvorved Hensigten var at erhverve Erfaringer for, hvorvidt det var muligt paa dette Sted med de nuværende Midler og med visse Begrænsninger af Omkostninger at tilveiebringe et saadant Anlæg, der kunde modstaa Vesterhavets voldsomme Angreb; men da det var Meningens med Bevillingen, maatte der ogsaa hengaa en Tid, for at man i Overensstemmelse med Hensigten kunde høste paalidelige Erfaringer i saa Henseende. Men nu drog det ærede Medlem en Parallel mellem denne Udtalelse og mit Forslag om Anlæg af en Havn ved Frederikshavn, idet det forekommer mig, at han mente, at jeg her drog mere stærkt tilværts, ikke viste samme Forsigtighed overfor Ostkysten af Sjælland som overfor Vestkysten. Nu vil jeg sige, at Spørgsmaalet om et Havneanlæg ved Frederikshavn har været Gjenstand for udtømmende Overveielser i saa mange Aar, at det, hvis man nu endelig kommer til et Resultat, paa ingen Maade vil kunne siges at være forhastet. Der har været Leilighed nok til at anstille Undersøgelser, hvilket jo heller ikke er blevet forsømt, men at anstille Undersøgelser i Lighed med, hvad der fete paa Vestkysten med Hensyn til, om det i det Hele var muligt at anlægge en Havn paa dette Sted, var jo aldeles overflødig, thi vi have jo saa mange Erfaringer for, at der paa Ostkysten ingen Fare er for Havnen af Hensyn til Havets Voldsomhed. Dette er maasse en Misforstaaelse fra min Side, men saa vil det ærede Medlem jo kunne rette den. Dernæst citerede det ærede Medlem af et Blad nogle Ytringer af mig, som skulde være faldne ved samme Leilighed, og som skulde gaa ud paa, at der med Hensyn til dette Anlæg ved Frederikshavn skulde være